

единъ жителъ отъ Балкана, нито единъ човекъ отъ плоското лунавско крайбрежие и отъ едирненскитѣ равнини. Войската на въводата Дачко съставляваха двѣсти Българи отъ Болградъ, отъ Кубей и отъ Добруджа, и сто и четири Цигани отъ Влашко. Но това бѣше само предний отрядъ; подиръ него трѣбваше да вървятъ крачка слѣдъ крачка, тримата въводи съ всичкитѣ мочци. Сграшно нашествие се строполи върху Турцитѣ. Облаци се влачатъ слѣдъ облаци, слънце се не види и дъждъ се лѣе като изъ ведро: това е добръ знакъ за Българитѣ — бѣла за Турчина!

Събиранието на приносимитѣ въ жертва чети, накаръ то и да се правеше по заповѣдъ на Невидимото Правителство, не пазяха въ тайна, вѣроятно за по-добро революционно разгласяване. На тѣзи вѣсти се стекаха чужеземнитѣ аферисти: търговчото, което продаваше въ Подомогшой гарибалдийски блузи на партизанитѣ на Братияно, окулиста отъ Текучъ, който загъваше прочаденитѣ очила въ стари Мадзиниевски вѣстници, куцыйгъ ахчия на Кошутъ, останалъ въ Калафатъ, единъ ученикъ отъ Стамбулъ, който слушаше лекцитѣ на Фиуранса, распопенъ попъ, свитѣтель на биеинего съ плѣсници полудѣлийтъ Ренанъ*) въ църквата на Свѣта Мария въ Пера и който стана привърженикъ на бигийтъ, представителтъ на гражданската и църковна свобода въ българската автономия, и нѣколко ингриганти отъ извѣстното славянско агентство въ Стамбулъ. Всичкитѣ вѣстници се развикаха за българското въстание, а донесенията на шпионитѣ полетѣха въ вилаетитѣ и къмъ Високата Порта.

Гръмливитѣ имена на Гарибалди, Мадзини и Кошута и по-малко извѣстнитѣ имена на Фиуранса и Ренана исхвърчиха изъ всички уста и гърмяха въ всички уши. Това бѣше крѣстоносенъ социалистически, республиканскъ и рационалистически походъ противъ бѣднийгъ

*) Ренанъ бѣше битъ съ плѣсници въ лицето на единъ Гръкъ, който се прѣоблѣкълъ на Ренанъ. Това се случи въ една отъ църквитѣ на Пера.